

๒๑



สัมมาทิฐิ (๑)

สัมมาทิฐิ หมายถึง มีความเห็นชอบ เห็นถูกต้องตาม
ทำนองคลองธรรม เห็นว่าทานที่ให้แล้วมีผลจริง ยิ่งให้ทานกับ
ทักษิณบุคลลย่อมเกิดผลอันไพบุลย์ และการให้ยังสามารถ
กำจัดความตระหนี่ ความเห็นแก่ตัวออกจากใจได้ ขณะ
เดียวกันก็เป็นการเพิ่มพูนความปรารถนาดีต่อกัน ระหว่างผู้ให้
กับผู้รับ ซึ่งจุดหมายที่แท้จริง เพื่่อมุ่งให้เราเป็นคนไม่ตระหนี่
ไม่เห็นแก่ตัวนั่นเอง



สั ม มา ทิ ฎ ฐิ (๑)

๑๕๔

การสร้างสรรคสิ่งที่ดีงามของมนุษย์ เริ่มต้นจากแรงบันดาลใจที่ยิ่งใหญ่ และความใฝ่ฝันอันสูงส่ง ที่ทำให้อยากลงมือทำภาพที่อยู่ในใจให้เป็นจริงขึ้นมา แม้บางครั้งอาจล้มเหลว แต่ก็ถือเป็นบทเรียนที่มีคุณค่า อันก่อให้เกิดการพัฒนาอย่างต่อเนื่องจนในที่สุด มนุษย์สามารถประดิษฐ์สิ่งมหัศจรรย์มากมาย ให้ปรากฏต่อสายตาของชาวโลก งานสร้างสันติภาพโลกเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ ที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจจากทุกคน ต้องใช้เวลาและพลังใจที่เข้มแข็ง ประกอบด้วยมหารุณากันจริงๆ หากใจเรากล้าคิดที่จะเป็นผู้นำในการสร้างสันติภาพโลก เราต้องเริ่มต้นลงมือทำ ด้วยการฝึกตนให้เป็นผู้มีกาย วาจา ใจ สะอาดบริสุทธิ์ มีศีลบริสุทธิ์ และทำใจให้หยุดนิ่งจนเข้าถึงพระรัตนตรัย ลักวันหนึ่งโลกในอุดมคติย่อมจะบังเกิดขึ้นอย่างแน่นอน

พระสั ม มา สั ม พุ ทธ เจ้าตรัสไว้ใน อังคุตตรนิกาย ทสกนิบาต ว่า

“ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สมบัติแห่งการงานทางใจ ๓ อย่าง ที่มีความตั้งใจเป็นกุศล ย่อมมีสุขเป็นกำไร มีสุขเป็นวิบาก คือ เป็นผู้ไม่โลภอยากได้ของผู้อื่นประการ ๑ เป็นผู้ไม่มีจิตคิดปองร้ายต่อคนอื่นประการ ๑ เป็นผู้มีความเห็นชอบ มีความเห็นไม่วิปริตว่า ทานที่ให้แล้วมีผล การเช่นสรวงมีผล



ลัทธิสมาธิ (๑)

๑๕๕

การบูชามีผล ผลวิบากแห่งกรรมที่บุคคลทำดีทำชั่วมีอยู่ โลกนี้มีอยู่ โลกหน้ามีอยู่ มารดามีอยู่ บิดามีอยู่ สัตว์ทั้งหลาย ผู้เป็นโอปปาติกะมีอยู่ สมณพราหมณ์ผู้ดำเนินไปโดยชอบ ผู้ปฏิบัติชอบ ผู้ทำโลกนี้และโลกหน้าให้แจ้งชัดด้วยปัญญา อันยังด้วยตนเอง แล้วสอนผู้อื่นให้รู้ตาม มีอยู่ในโลกประการ ๑ ดูก่อนภิกษุทั้งหลาย สมบัติแห่งการงานทางใจ ๓ อย่าง อันมีความตั้งใจเป็นกุศล ย่อมมีสุขเป็นกำไร มีสุขเป็นวิบาก อย่างนี้แล”

*การที่เราจะได้มนุษย์สมบัติ ทิพยสมบัติ และนิพพาน-สมบัติ เบื้องต้นจะต้องมีลัทธิสมาธิ ๑๐ ประการ ลัทธิสมาธิ หมายถึง มีความเห็นชอบ เห็นถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เห็นว่าทานที่ให้แล้วมีผลจริง ยิ่งให้ทานกับทักษิณายบุคคลย่อมเกิดผลอันไพบูรณ์ และการให้ยังสามารถกำจัดความตระหนี่ ความเห็นแก่ตัวออกจากใจได้ ขณะเดียวกันก็เป็นการเพิ่มพูนความปรารถนาดีต่อกัน ระหว่างผู้ให้กับผู้รับ ซึ่งจุดหมายที่แท้จริง เพื่่อมุ่งให้เราเป็นคนไม่ตระหนี่ ไม่เห็นแก่ตัวนั่นเอง



สัมมาทิฏฐิ (๑)

๑๕๖

ยัญที่ทำแล้วมีผลจริง คำว่ายัญมีความหมายหลายอย่าง ในที่นี้หมายถึงการทำสังคัมสังเคราะห์ เมื่อเราสังเคราะห์คนที่ ด้อยโอกาส ทำให้เขากลายเป็นผู้มีโอกาส ตัวเราก็ปลื้มปิติที่ได้ ช่วยเหลือเพื่อนร่วมโลก และยังได้อนุเคราะห์พระภิกษุสามเณร ผู้ประพฤติดุธรรม เรายังปลื้มปิติ เพราะได้ให้อายุพระพุทธศาสนา ให้ท่านมีโอกาสทำหน้าที่ของท่านอย่างแท้จริงคืองานสอนศีลธรรม แก่ชาวโลก นับเป็นสิ่งที่สมควรทำอย่างยิ่ง เพราะหากโลกนี้ขาด สมณะแท้ ผู้คอยปลูกฝังชาวโลกให้มีสัมมาทิฏฐิแล้ว โลกจะต้อง วุ่นวายมากกว่านี้อีกแน่นอน

การเช่นสรวงหรือการบูชามีผลจริง การบูชา คือ การนำสิ่งของที่สมควรไปสักการะ หรือมอบให้ผู้ที่ควรบูชา ซึ่งเป็นบุคคลที่ได้ทำคุณงามความดีทั้งแก่ตนและผู้อื่น จุดมุ่งหมาย ของการบูชา เพื่อแสดงความกตัญญูกตเวทิต์ที่มีพระคุณต่อเรา เป็นการยอมรับนับถือประกาศเกียรติคุณของท่านเหล่านั้นให้โลกรู้ และยึดไว้เป็นแบบอย่าง เป็นการส่งเสริมให้เกิดกำลังใจในการ ทำความดียิ่งๆ ขึ้นไป และการบูชาบุคคลผู้ควรบูชา ถือเป็น มงคลอันสูงสุดอย่างหนึ่งในชีวิตอีกด้วย

วิบากแห่งกรรมดีกรรมชั่วมีผลจริง กรรม แปลว่า การ กระทำโดยเจตนา คือการกระทำทางกาย วาจา และใจ ไม่ว่าดี



สัมมาทิฐิ (๑)

๑๕๓

หรือชั่ว ที่เกิดจากความตั้งใจของผู้กระทำ ถือว่าเป็นกรรมทั้งสิ้น มนุษย์ทุกคนล้วนปรารถนาความสุข การที่เราตั้งใจศึกษาวิชาการต่างๆ นั้น เพื่อเป็นเครื่องมือสร้างความมั่นคงและความสุขให้กับชีวิต แต่หากไม่รู้เรื่องกฎแห่งกรรม ก็อาจจะนำความรู้ที่ศึกษามาใช้ในทางที่ผิด หากเข้าใจเรื่องกฎแห่งกรรมดีแล้ว เราจะได้เลือกทำแต่ความดีละเว้นจากความชั่วและบาปอกุศลทุกชนิด

โลกนี้มีจริง โลกตามหลักพระพุทธศาสนามีความหมายกว้างมาก คือ ครอบคลุมไปถึง ๓ เรื่อง ตั้งแต่สัตว์โลก หมายถึงจิตใจของหมู่สัตว์ทั้งหลาย ชั้นโลกหรือสังขารโลก หมายถึงสังขารร่างกาย ชั้น ๕ ของคนและสัตว์ทุกชนิดที่ประกอบด้วยกายและใจ และโอกาสโลก หมายถึง สถานที่สัตว์โลกได้อยู่อาศัย และที่ทำมาหากิน รวมถึงบรรยากาศรอบตัวด้วย

เนื่องจากโลกมีความสำคัญต่อเรา เพราะทำให้เราได้อาศัยสร้างบารมี และโลกใบนี้ก็เป็นโลกแห่งการแสวงบุญ ไม่ใช่โลกแห่งการเสวยบุญ ดังนั้นเราจะต้องเร่งรีบสั่งสมบุญกุศลให้มากๆ ไม่ประมาทหลงไปทำบาปอกุศลอีกต่อไป ต้องใช้เวลาที่มีอยู่อย่างจำกัดนี้ทำความดีให้เต็มที่

สัมมาทิฐิประการต่อไป คือ โลกหน้ามีจริง หมายถึงเชื่อว่าชีวิตหลังความตายมีจริง ไม่ได้ขาดสูญ หากจะสูญ ก็สูญ



สัมมาทิฐิ (๑)

๑๕๘

เฉพาะสังขารร่างกายนี้เท่านั้น แต่ถ้ายังไม่หมดกิเลส เราจะได้รูปกายใหม่ที่มีใจดวงเดิมเข้าไปครอง จะไปเป็นอะไรนั้น ย่อมขึ้นอยู่กับบุญและบาปที่ได้ทำไว้ในภพชาตินี้ เพราะกรรมจะเป็นเครื่องแบ่งแยกสัตว์ให้แตกต่างกัน เมื่อเข้าใจเช่นนี้ จะได้เตรียมตัวตายให้ถูกหลักพุทธวิธี เป็นการเตรียมตัวเดินทางไปสู่โลกหน้าอย่างปลอดภัยและมีชัยชนะ

มารดา มีคุณจริง ถ้าหากเรามีความเห็นที่ถูกต้องว่า มารดา มีคุณค่าต่อเราอย่างน้อย ๓ ประการ คือ ให้ชีวิตแก่บุตร ให้ต้นแบบร่างกายที่เป็นมนุษย์ ซึ่งเหมาะต่อการทำความดี และให้ต้นแบบทางจิตใจแก่บุตร โดยสรุปคือ ท่านได้เปิดโลกให้บุตร ฉะนั้นเราย่อมต้องหาโอกาสตอบแทนคุณท่านอย่างเต็มที่

บิดา มีคุณจริง โดยทั่วไปบิดามีพระคุณต่อบุตร ๓ ประการ เช่นเดียวกับมารดา แต่มักมีผู้สงสัยว่า บิดาที่ไม่ได้ให้การเลี้ยงดูบุตร ไม่ได้ทำหน้าที่ของความเป็นพ่อนั้น จะยังมิคุณค่าต่อลูกหรือไม่ หลวงพ่อขอตอบแทนพ่อกทุกคนว่า ท่านมีคุณค่าต่อเรามาก เพราะเราต้องเกิดแบบชลาพุชะ คือ เกิดในครรภ์ จำเป็นจะต้องอาศัยพ่อและแม่เป็นผู้ให้กำเนิด โดยเริ่มที่พ่อ ก่อที่แม่ แล้วกลายมาเป็นเรา จะขาดบิดาไม่ได้ ดังนั้นถ้าไม่มีพ่อ เราก็ไม่อาจเกิดมาได้ ในเมื่อท่านอนุญาตให้เป็นทางผ่านเพื่อให้เรามาเกิดเป็นมนุษย์



สัมมาทิฐิ (๑)

๑๕๕

เพื่อสร้างบารมี เช่นนี้นับว่ามีบุญคุณอย่างเหลือล้นแล้ว

สัตว์ที่ผุดเกิดขึ้นมีจริง คือ เกิดแบบไม่ต้องอาศัยกรรม-
มารดา สัมมาทิฐิข้อนี้เป็นสิ่งที่วิทยาศาสตร์ยังพิสูจน์ไม่ได้ ต้อง
อาศัยหลักพุทธศาสตร์ คือ ศาสตร์แห่งใจหยุดนิ่งอย่างเดียวนั้น
ถึงจะรู้ว่าชาวสวรรค์หรือเหล่าสัตว์นรกที่ไปเกิดในอบาย เขาเกิด
แบบโอบปาติกะกันอย่างไร แม้นอนนี้เรายังพิสูจน์ไม่ได้ ขอให้รับ
ฟังไว้ก่อนว่า สิ่งเหล่านี้มีอยู่ เป็นความจริงที่ไม่เกี่ยวกับเรื่อง
ความเชื่อใดๆ

สัมมาทิฐิประการสุดท้ายคือ สมณพราหมณ์ผู้ประพฤติดิ
ปฏิบัติชอบ ชนิดที่ทำให้แจ้งเองด้วยความรู้ยิ่ง และประกาศ
โลกนี้โลกหน้ามีจริง หมายความว่าพระอรหันต์ผู้สามารถรู้แจ้ง
โลกนี้โลกหน้ามีอยู่จริง ความเห็นที่ถูกต้องนี้ จะนำไปสู่ความ
ศรัทธาเลื่อมใส และอยากทำบุญกับผู้หมดกิเลส หรืออย่างน้อย
ให้ได้ทำบุญกับพระสงฆ์ที่ท่านกำลังฝึกหัดขัดเกลาตนให้หลุดพ้น
จากกิเลส เราย่อมจะได้บุญใหญ่ ละโลกแล้ว ย่อมจะมีสุคติโลก
สวรรค์เป็นที่ไป

สัมมาทิฐิเบื้องต้นทั้ง ๑๐ ประการนี้ เปรียบเสมือนลู่ที่
ให้เราวิ่งไปตามทาง เหมือนแสงทองส่องนำชีวิตให้ก้าวไปสู่
ความสุขความสำเร็จ จึงต้องตอกย้ำบ่อยๆ เพื่อเป็นการทบทวน



สัมมาทิฐิ (๑)

๒๐๐

ด้วยว่า เรามีสัมมาทิฐิครบถ้วนบริบูรณ์แล้วหรือยัง เมื่อไรที่ใจ
เราหยุดนิ่งได้ถูกส่วนที่ศูนย์กลางกาย ได้เข้าถึงพระธรรมกาย
และได้ศึกษาวิชชาธรรมกาย ความเชื่อที่เรามีอยู่แล้ว ย่อมจะ
ถูกต้องสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น เพราะนอกจากเชื่อแล้ว ยังเห็นจริง
และพิสูจน์ได้จริงตามที่เราเข้าใจอีกด้วย ดังนั้นให้ทุกคนหมั่น
ปฏิบัติธรรม ให้เข้าถึงพระธรรมกายภายในให้ได้กันทุกคน

